

ANEU MAR ENDINS

Santa Maria, model de fe

Aquest quart diumenge d'Advent reflexionem sobre el gran misteri realitzat a Natzaret fa dos mil anys. L'evangelista Lluc, amb la seva reconeguda precisió, situa l'esdeveniment en el temps i en l'espai: «Al sisè mes, l'àngel Gabriel fou enviat per Déu a una ciutat de Galilea, a una verge promesa amb un home que es deia Josep; (...) el nom de la verge era Maria» (Lc 1,26-27). L'arcàngel Gabriel li comunica la seva maternitat divina, recordant les paraules d'Isaïes que anunciaven la concepció i el naixement virginal del Messies, que ara s'acompleixen en ella. La resposta de Maria al pla de Déu serà: «Sóc l'esclava del Senyor; que es compleixi en mi la teva paraula» (Lc 1,38).

L'Anunciació a Maria i l'Encarnació del Verb és el fet més transcendental, el misteri més profund i insondable de les relacions de Déu amb els homes, l'esdeveniment més important, a la llum de la fe, de tota la història de la humanitat. El gran teòleg von Balthasar deia, amb tota la raó, que els humans difícilment podem copsar allò què significa el fet que el Fill de Déu transcendent i infinit assumeixi la condició humana. És quelcom que ens desborda, que sobrepassa absolutament la ment i la imaginació humanes.

I aquest moment, quan Maria rep la crida, la vocació a la que Déu l'havia destinat des de sempre, és també el moment de la seva resposta amb un sí incondicional, amb una obediència prompta. La fe de Maria, en el pòrtic del Nou Testament, ens recorda la fe d'Abraham en l'Antiga Aliança.

Per això, l'acceptació de Maria, en el camí de l'Advent, es converteix en modèlica per a tots els creients. El sí de Maria és una resposta generosa que compromet tota la seva vida en l'acceptació del pla de Déu. Déu ens crida també a cadascú de nosaltres.

En la imminència del Nadal, quan ja acabem el camí de l'Advent, l'exemple de Maria és una invitació a cadascú a entrar en el nostre interior, a captar el que Déu ens demana i a respondre amb un sí generós.

La fe de Maria i la seva resposta confiada a la crida de Déu canvià la història de la humanitat. La seva fe no és resignació o submissió passiva, com podria semblar a primer cop d'ull, sinó una acceptació lliure i joiosa de la Paraula de Déu en la seva vida. Maria ens és presentada per tot això, com un autèntic model de fe.

També la nostra fe, per petita que sigui, i el nostre esforç per a respondre al pla de Déu sobre cadascú de nosaltres, en mans de Déu i amb l'ajuda de la seva gràcia, podrà ser una font de benediccions per al nostre món, per al nostre entorn i per a les nostres mateixes persones.

Us desitjo a tots una bona preparació per al Nadal, amb la fe i l'amorosa expectació d'aquella que és anomenada i celebrada com «la Mare de Déu de l'Esperança». De l'esperança que té el seu fonament, com ens ho ha recordat el papa en la seva segona encíclica, sobretot en Déu, en el Déu que, gràcies a la seva fe i a la seva resposta generosa, s'ha fet l'Emmanuel, el Déu-amb-nosaltres, el Déu solidari amb el món i amb cadascú de nosaltres.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

El Sr. Bisbe es troba realitzant la Visita Pastoral a l'arxiprestat de Terrassa

► El diumenge dia 27 de novembre, a les 8 del vespre, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va iniciar la Visita Pastoral. Va començar-la a la parròquia del Sant Esperit de l'Arxiprestat de Terrassa. Mn. Fidel Catalán, rector de la parròquia, va rebre el Sr. Bisbe a l'atri, li donà a besar el *Lignum Crucis* i li oferí l'aigua beneïda amb la que el Sr. Bisbe es va senyar i va aspergir els presents. Després de saludar el Consell Pastoral va fer l'entrada al temple per a celebrar la Missa Estacional. Durant aquestes setmanes s'ha reunit amb els grups, institucions i comunitats religioses; ha visitat esglésies i col·legis. El divendres 16 va acabar la visita a la parròquia del Sant Esperit i aquest diumenge comença la visita a la parròquia de Sant Martí de Sorbet a Viladecavalls.

GLOSSA

Déu ha estat el primer

Migdia del dia de Nadal. Tota la família és a taula. Les àvies, dos marimonis amb els seus fills i una tieta. Tota la família... i la senyora que els ajuda unes hores setmanals en les tasques domèstiques a les tres llars, amb la seva filla, la més petita de la colla. Ja fa uns anys que aquesta és la composició de la taula, des que constataren que aquesta mare i la seva filla, lluny de la seva terra, no tenien família aquí i que, en aquests dies assenyalats, la solitud es feia més aclaparadora.

El clima és de festa, distès, joiós. Es manifesta en la conversa participada amb naturalitat, en els petits serveis que sempre es fan a taula entre els comensals, en les dècimes de les dues nenes en edat escolar. «L'escola és tancada, / hi ha llum al carrer. / La senyora Pepa saluda el carter. / [...] li dono una carta / del seu fill Pasqual. / [...] estigui contenta, / Jesús ha nascut, / per dur-nos la joia / al món ha vingut.»

Sovint ens preocupa si fem prou pels altres i ens perdem en disquisicions, preguntes i interrogants: «Tinc poc temps...», «on és encertat fer l'aportació?», «hi ha accions que se'm fan difícils...», «el que penso és encertat?», «ajudar? sí, però preservant el meu espai i el dels meus...» Sovint ens hauria de preocupar més la vida i els problemes dels qui tenim a prop, molt a prop. Hem de potenciar l'aportació econòmica a institucions i la participa-

ció en campanyes de recollida d'aliments per als més desfavorits... però, a més a més, si ens sentim cridats a fer més i tenim possibilitats d'un compromís més gran, per què no donar de nosaltres mateixos i del nostre temps? Oferir-me per fer reforç escolar a un infant, a un jove o a un adult immigrant que ho necessita; col·laborar en el rober o en la distribució d'aliments a la parròquia; servir, un dia a la setmana, en un menjador per a persones necessitades; visitar una persona gran periòdicament i, si m'és possible, acompanyar-la al metge, sortir a passejar-hi... Compromisos a nivell personal que també poden ser compromisos a nivell familiar. Per què no? És el que fa la família del relat inicial i les possibilitats són moltes.

L'Advent s'acaba. Deixem-nos portar per la imatge del pessebre i de les seves figures, referent ben segur de persones reals que devien compartir el que tenien, que van voler comprometre's amb aquella família tan pobra que havia tingut el fill en una establia. Ben segur que van pensar: «Portem-los un pa», «necessitaran una manta», «amb aquesta llenya, el foc els durarà una estona més»...

S'acosta Nadal. Temps de reflexió i acció. «Déu ha estat el primer d'estimar-nos enviant-nos el seu Fill. I si Déu ens ha estimat així, també nosaltres hem d'estimar-nos els uns als altres» (1Jn 4,10-11).

Enric Puig Jofra, SJ

ANY MARAGALL

Per què ens mireu, Verge santa,
amb aquests ulls tan oberts?
Doneu-nos l'esgarrifança
dels vells miracles complerts.
A l'hivern, quan neva i plou,
i la ciutat se remou
brillant d'insomnis i fúria,
nostres ulls enlluernats
veuran, allà en la foscuria,
la immòbil Verge de Núria
voltada de soledats.

(Goigs a la Verge de Núria,
fragment, 22/23-08-1894)

DIUMENGE IV D'ADVENT

▶ Lectura del segon llibre de Samuel (2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16)

Quan el rei David s'hagué traslladat al seu palau, després que el Senyor l'hagué deixat en pau de tots els enemics que tenia al voltant, digué al profeta Natán: «Mira, jo visc en un palau de cedre, mentre l'arca de Déu està en un envelat». Natán digué al rei: «Vés, fes tot el que es proposi el teu cor; tens amb tu el Senyor.»

Però aquella nit Natán rebé aquesta paraula del Senyor: «Vés, digues a David, el meu servent: Això diu el Senyor: Tu m'has de fer un casal per residir-hi? Jo t'he pres del clos del ramat, de guardar les ovelles i les cabres, per fer-te cap del meu poble Israel. He estat amb tu en totes les campanyes que has emprès, he derrotat els teus enemics i t'he donat una anomenada com la dels més famosos de la terra.

He destinat un lloc per al meu poble Israel, l'hi he plantat perquè hi visqui sense por, i no l'oprimiran més els perversos com ho havien fet abans, durant el temps en què vaig enviar jutges per governar Israel, el meu poble. A tu, et deixaré en pau de tots els teus enemics. I ara el Senyor t'anuncia que et farà un casal. Quan t'arribarà l'hora de reposar amb els teus pares, et donaré per successor un descendent, sortit de les teves entranyes, i consolidaré el seu regne. Jo li seré pare, i ell serà per a mi un fill. El teu casal, la teva dinastia, es perpetuarà davant meu, el teu tron es mantindrà per sempre.»

▶ Salm responsorial (88)

R. *Senyor, cantaré tota la vida / els vostres favors.*

Senyor, cantaré tota la vida / els vostres favors, / d'una generació a l'altra anunciaré / la vostra fidelitat. / Vós heu dit: «El meu favor és indestructible, / mantinc la fidelitat en el cel.» R.

He fet aliança amb els meus elegits, / jurant a David el meu servent: / «T'he creat per sempre una dinastia, / mantindrè per tots els segles el teu tron.» R.

Ell em dirà: «Sou el meu pare, / el meu Déu i la roca que em salva.» / Mantindrè per sempre el meu amor, / la meua aliança amb ell serà perpètua. R.

L'Anunciació a Maria. Pintura del Greco (Museu del Prado, Madrid)

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 16,25-27)

Germans: Glòria a aquell qui té el poder de confirmar-vos en la Bona Nova que us anuncio, en allò que proclamem de Jesucrist, i que és la revelació del pla de Déu, amagat en el silenci dels segles, però que ara ha sortit a la llum, per la decisió del Déu etern, d'acord amb els escrits profètics, i ha estat posat a l'abast de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Déu és l'únic ple de saviesa. Glòria a ell eternament per Jesucrist. Amén.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 1,26-38)

En aquell temps, Déu envià l'àngel Gabriel a un poble de la Galilea anomenat Natzaret, per dur un missatge a una noia, promesa amb un descendent de David, que es deia Josep, i el nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a casa d'ella i li digué: «Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu.» Ella es torbà en sentir aquestes paraules i pensava per què la saludava així. Però l'àngel li digué: «No tinguis por, Maria; Déu t'ha concedit el seu favor. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi.» Maria preguntà a l'àngel: «Com pot ser això, si jo no tinc marit?»

L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit sant que naixerà, l'anomenaran Fill de Déu. També la teva parenta, Elisabet, ha concebut un fill a la seva edat; ella que era tinguda per estèril ja es troba al sisè mes, perquè a Déu res no li és impossible.» Maria va respondre: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.»

I l'àngel es va retirar.

▶ Lectura del segundo libro de Samuel (2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16)

Quando el rey David se estableció en su palacio, y el Señor le dio la paz con todos los enemigos que le rodeaban, el rey dijo al profeta Natán: «Mira, yo estoy viviendo en casa de cedro, mientras el arca del Señor vive en una tienda.» Natán respondió al rey: «Ve y haz cuanto piensas, pues el Señor está contigo.»

Pero aquella noche recibió Natán la siguiente palabra del Señor: «Ve y dile a mi siervo David: «Así dice el Señor: ¿Eres tú quien me va a construir una casa para que habite en ella? Yo te saqué de los apriscos, de andar tras las ovejas, para que fueras jefe de mi pueblo Israel. Yo estaré contigo en todas tus empresas, acabaré con tus enemigos, te haré famoso como a los más famosos de la tierra.

Daré un puesto a Israel, mi pueblo: lo plantaré para que viva en él sin sobresaltos, y en adelante no permitiré que los malvados lo aflijan como antes, cuando nombré jueces para gobernar a mi pueblo Israel. Te pondré en paz con todos tus enemigos, y, además, el Señor te comunica que te dará una dinastía. Y, cuando tus días se hayan cumplido y te acuestes con tus padres, afirmaré después de ti la descendencia que saldrá de tus entrañas, y consolidaré su realeza. Yo seré para él padre, y él será para mí hijo. Tu casa y tu reino durarán por siempre en mi presencia; tu trono permanecerá por siempre.»

▶ Salmo responsorial (88)

R. *Cantaré eternamente tus misericordias, Señor.*

Cantaré eternamente las misericordias del Señor, / anunciaré tu fidelidad por todas las edades. / Porque dije: «Tu misericordia es un edificio eterno, / más que el cielo has afianzado tu fidelidad.» R.

«Sellé una alianza con mi elegido, / jurando a David, mi siervo: / «Te fundaré un linaje perpetuo, / edificaré tu trono para todas las edades.» R.

Él me invocará: «Tú eres mi padre, / mi Dios, mi Roca salvadora.» / Le mantendré eternamente mi favor, / y mi alianza con él será estable. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 16,25-27)

Hermanos:

Al que puede fortaleceros según el Evangelio que yo proclamo, predicando a Cristo Jesús, revelación del misterio mantenido en secreto durante siglos eternos y manifestado ahora en los escritos proféticos, dado a conocer por decreto del Dios eterno, para traer a todas las naciones a la obediencia de la fe al Dios, único sabio, por Jesucristo, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

▶ Lectura del evangelio según san Lucas (Lc 1,26-38)

En aquel tiempo, el ángel Gabriel fue enviado por Dios a una ciudad de Galilea llamada Nazaret, a una virgen desposada con un hombre llamado José, de la estirpe de David; la virgen se llamaba María. El ángel, entrando en su presencia, dijo: «Alégrate, llena de gracia, el Señor está contigo.» Ella se turbó ante estas palabras y se preguntaba qué saludo era aquél. El ángel le dijo: «No temas, María, porque has encontrado gracia ante Dios. Concebirás en tu vientre y darás a luz un hijo, y le pondrás por nombre Jesús. Será grande, se llamará Hijo del Altísimo, el Señor Dios le dará el trono de David, su padre, reinará sobre la casa de Jacob para siempre, y su reino no tendrá fin.» Y María dijo al ángel: «¿Cómo será eso, pues no conozco varón?»

El ángel le contestó: «El Espíritu Santo vendrá sobre ti, y la fuerza del Altísimo te cubrirá con su sombra; por eso el Santo que va a nacer se llamará Hijo de Dios. Ahí tienes a tu pariente Isabel, que, a pesar de su vejez, ha concebido un hijo, y ya está de seis meses la que llamaban estéril, porque para Dios nada hay imposible.» María contestó: «Aquí está la esclava del Señor; hágase en mí según tu palabra.» Y la dejó el ángel.

COMENTARI

Maria i l'encarnació

Lluc presenta l'escena de l'evangeli d'avui en clar paral·lelisme amb l'anunci de Gabriel a Zacaries. Però en l'anunci de Maria tot és més solemne i hom percep que tot és més rellevant que en l'escena de l'anunci del naixement del Baptista. No es tracta d'un anunci més, com els de l'AT en el naixement d'Isaac, o d'Esau i Jacob, o de Samsó, o de Samuel. La salutació de Gabriel remarca el protagonisme de Maria. Ho fa tot subratllant fins a tres vegades que Déu l'estima. Primer: en comptes de dir-li el seu nom, li dona un nom molt significatiu: «afavorida (de Déu)». El do i la benvolença de Déu defineixen Maria, li confereixen un nom solemne i notablement teo-

lògic: «objecte del do de Déu». Segon, l'àngel utilitza una altra apel·lació: «el Senyor és amb tu». És una salutació coneguda i utilitzada en altres visites celestials, però no deixa d'arrodonir la novetat de la primera: Maria és afavorida de Déu perquè Déu és amb ella. D'aquí la sorpresa de Maria, que reflexiona sobre què se li està dient. Finalment, en la resposta de l'àngel, aquest li diu per tercera vegada: «tens el favor del Senyor». El lector no pot dubtar que la iniciativa és de Déu.

D'altra banda es recorda que aquesta iniciativa es pot realitzar en qualsevol cas perquè «a Déu res li és impossible». Tanmateix, Gabriel ha vingut a demanar

l'antuència de Maria. I, efectivament, Maria diu que sí, que està disponible per al projecte de Déu.

Malgrat la nostra familiaritat amb aquesta escena, no deixa de ser impressionant que el misteri de l'anunciació sigui una petició de col·laboració a Maria.

La versió de Lluc és plenament fidel a l'estil del Déu de la tradició bíblica. Els humans tenen un àmbit ben seu. I això no és fer volar coloms. Per petit i limitat que sigui (i ho és), l'àmbit de la llibertat humana és volgut i és respectat per Déu. Els humans no som uns titelles. Maria, certament, no ho va ser.

Oriol Tuñí, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25 ■ **dijarts**: Is 7,10-14 / Sl 23 / Lc 1,26-38 ■ **dimecres**: Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / Sl 32 / Lc 1,39-45 ■ **dijous**: 1Sa 1,24-28 / 1Sa 2,1.4-8 / Lc 1,46-56 ■ **divendres**: Mt 3,1-4;4,5-6 / Sl 24 / Lc 1,57-66 ■ **dissabte**: 2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16 / Sl 88 / Lc 1,67-79.

Comença el temps de Nadal

□ **Diumenge** vinent, Nadal del Senyor (lit. hores: 1a setm.): *Vigília*: Is 62,1-5 / Sl 88 / Ac 13,16-17.22-25 / Mt 1,1-25. *Nit*: Is 9,2-4.6-7 / Sl 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. *Alba*: Is 62,11-12 / Sl 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. *Dia*: Is 52,7.10 / Sl 97 / He 1,1-6 / Jn 1,1-18.

BENET XVI COMENTA EL PARENOSTRE

9. No permetis que caiguem en la temptació

Les paraules d'aquesta petició, que traduïdes literalment dirien «no ens menis a la temptació», semblen molt escandaloses: Déu no ens indueix a la temptació. Efectivament, sant Jaume ens diu en la seva carta: «Que ningú, quan és provat, no digui: És Déu qui em tempta. Perquè Déu no pot tenir temptacions de fer el mal, i ell no tempta ningú» (Jm 1,13).

Cal distingir entre la prova i la temptació. El llibre de Job ens pot ajudar a entendre la diferència que hi ha entre prova i temptació. Per tal d'aparar madurant en una pietat que d'unes formes més externes penetra més i més a l'interior de la unitat amb Déu, l'home necessita la prova. Així com el suc del raïm ha de fermentar per arribar a vi noble, també l'home necessita passar per purificacions i canvis que són perillosos, que poden ser ocasió de caigudes, però que són també camí inevitable d'arribar a un mateix i a Déu.

L'amor és sempre un procés de purificacions i renúncies, de canvis dolorosos de la nostra manera de ser, però camí de maduració. Sant Francesc Xavier podia dir: «T'estimo no perquè m'hagis de donar cel o infern, sinó simplement per ser tu el qui ets, el meu rei i el meu Déu.» Per arribar a aquesta llibertat interior, segur que deuria passar per un camí llarg de purificacions internes: el camí de la maduració passa per la prova on guaiten perills de caure, però és un camí inevitable.

En la nostra pregària de la sisena petició del parenostre, s'ha de contenir la disposició d'acceptar el pes de la prova a la nostra mida. I, d'altra banda, és petició que Déu no ens carregui més del que podem suportar; que Déu no ens deixi mai de les seves mans. Fem aquesta petició amb la confiança que va expressar sant Pau: «Déu és fidel i no permetrà que sigueu temptats per damunt de les vostres forces. I, juntament amb la prova, us donarà el mitjà de sortir-ne i poder-la suportar» (1Co 10,13).

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(Jesús de Natzaret, 1a part, Ed. Claret)

EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

És una opció contracultural?

Escriu Godfried Danneels: «El cristià en el món és com la truita en un curs d'aigua ràpida: sempre neda a contracorrent i és el símbol de la contracultura. La truita es queda a l'aigua i no la deixa. Però viu en un estat de resistència contínua.»

Ser cristià és viure a contracorrent. Això és fatigant i, fins i tot, pot ser desesperant. No és precisament la comoditat el motor de la fe. L'opció cristiana, quan és autèntica, comporta una sèrie d'elements contraculturals, perquè el cristianisme posa la persona en conflicte amb el sistema de valors vigents. La fa nedar contra corrent. Això genera més d'una esquizofrènia espiritual, perquè molt sovint els valors que es prediquen dins la comunitat topen frontalment amb els que es respiren en el món. Cal molta audàcia, convicció i fermesa per viure'ls contra tots i contra tothom.

El cristianisme és una opció per la pobresa, per la vida austera, sòbria, que entén els béns materials com a instruments, però no com a finalitats, que se centra en l'ésser i en l'amor. Aquesta opció topa amb una cultura que idolatra la riquesa i es caracteritza per cavalcar sobre un consumisme desbocat. L'opció pel Crist és, en aquest sentit, contracultural.

En la cultura de masses se subratlla el valor de la competitivitat, de la lluita per l'èxit. Cal ser el primer, cal amagar el fracàs, cal sobresortir... L'opció pel Crist subratlla que l'essencial és la pràctica del do, la capacitat de servir els altres. Crist ens crida a ser els últims...

En una societat en què els vincles són líquids (Zygmunt Bauman dixit), l'opció cristiana és una opció per la fidelitat, pel compromís radical, més enllà de les vicissituds i els canvis temporals. Som exhortats a prendre decisions irreversibles, a construir un projecte de vida, a ser fidels.

Hi ha valors emergents en la cultura actual que connecten a fons amb les propostes que deriven de l'opció per Crist: la cura de la naturalesa, la solidaritat, la pau... La presència de la fe cristiana en la cultura a vegades serà crítica, mentre que altres vegades serà sintònica, perquè encaixarà amb aquells valors genuïnament humans que s'hi proposen.

Francesc Torralba
(Jesucrist 2.0, Ed. Pòrtic (Grup 62))

SANTORAL

18. ✝ Diumenge IV d'Advent. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.

19. Dilluns. Sant Nemesi, mr.; sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família mr.; santa Eva, mare dels humans.

20. Dimarts. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.

21. Dimecres. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església,

sia, nat a Nimega; sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

22. Dijous. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.

23. Divendres. Sant Joan de Kety (1390-1473), prevere de Cracòvia; sant Sèrvul el Paralític; santa Victòria, verge i màrtir.

24. Dissabte. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmínia, vg., princesa.

EDUCAR

Dar ordenes razonables

¿Què institució cree usted que recibe con mayor fuerza el impacto de la falta de disciplina de nuestros niños y jóvenes? La escuela,

sin duda. La institución docente, que es la primera —después de la familia, si esta lo hace— que impone unos mínimos límites disciplinarios a sus alumnos, también es la primera que acoge la rebeldía y el enfrentamiento del alumnado.

Es lógico. Los críos de hoy día no están acostumbrados a que nadie les ponga límites. Por eso, tanto los padres como los maestros, necesitan unas pautas para que una orden o una instrucción sea eficaz.

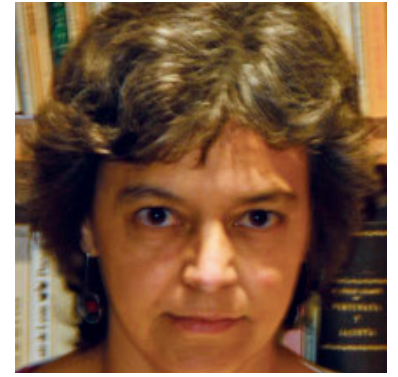
Sugiero algunas de estas pautas:

- Dé sólo una instrucción cada vez y especifique de manera breve y clara cuál es la conducta deseada.
- Debe ser acorde a la edad del niño, y sin amenazas, aunque con mano firme y gesto suave.
- Dele oportunidades de obedecer mediante avisos y recordatorios.
- Apoye las instrucciones de su pareja. Comprueba la realización de la tarea, si fuese necesario.
- Alabe la obediencia y establezca consecuencias para la desobediencia.

Cuanto más claras sean las normas, más probabilidades habrá de que su hijo (o su alumno) las obedezca. Las reglas carecen de sentido si no hay una base racional que las sostenga. El genial autor de *El principito*, Antoine de Saint-Exupéry, gran conocedor del alma humana, decía: «Exijo obediencia porque mis órdenes son razonables.»

Dr. Paulino Castells
(Tenemos que educar, Ed. Península. Hem d'educar, Ed. Columna)

ENTREVISTA

► NÚRIA MAÑÉ

A través del pessebre

En un poble de pessebre és un llibre de Publicacions de l'Abadia de Montserrat, amb text de Núria Mañé i il·lustracions de Montse Fransoy, en el qual les figures cobren vida. Es tracta de la història de Nadal explicada per als més petits i il·lustrada amb figures de plastilina que s'inspiren en les figures del pessebre tradicional que els nens fan a casa o a l'escola. El llibre, que va acompanyat d'un CD on s'interpreta la cançó «Les figures del pessebre», dona dos enllaços perquè els adults que ho vulguin puguin accedir a més informació per treballar el Nadal des de diferents perspectives i per saber més coses sobre els pessebres, les figures o diferents tècniques i trucs. La Núria Mañé és l'autora del text, breu i entenedor.

Quin missatge vol transmetre a través d'aquesta història?

Imaginar què passa en un pessebre sempre ho he trobat divertit. Això et fa adonar que la vida que representem al poble del pessebre és la d'un dia de cada dia. Hi ha algunes figures que no s'adonen de la meravella que s'esdevé en un estable del seu poble i continuen fent el que fan sempre. Només els pastors, la gent més senzilla, saben des del primer moment que ha nascut Jesús.

Creu que és una de les millors maneres de començar a transmetre el missatge cristià als més petits, el pessebre?

I tant, quan són molt petits els agrada jugar amb les figures, com si fossin ninos. A mesura que creixen són capaços de posar cada figura al seu lloc i d'entendre quin paper hi fa cadascuna. Fer el pessebre és una catequesi viscuda en família. I a més de valors religiosos també ens serveix per transmetre valors humans.

Reviure el pessebre ajuda a renovar també la nostra fe?

Podem fer l'exercici de pensar quina figura seríem, si visquéssim al pessebre. Un pastor de l'anunciata, que deixa el ramat i segueix l'àngel? La mestressa de la fonda que els ofereix un estable? O la dona que renta, que no és capaç de deixar la bugada. I no ens descuidem dels Reis, que sempre arriben encara que el camí que els haguem preparat sigui quasi impossible.

Òscar Bardají i Martín

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest diumenge dia 18, a les 11.30 h. Celebra la Missa Estacional en la Visita Pastoral a la parròquia de Sant Martí de Sorbet a Viladecavalls.

A les 14 h. Participa en el dinar de Nadal de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat, a Barcelona.

Dilluns dia 19, a les 11 h. Presideix la reunió de formació de preveres joves a la Cúria Diocesana.

Dimarts dia 20. Visita Pastoral a Viladecavalls.

Dimecres dia 21, a les 17.30 h. Presideix la celebració de Nadal a l'Escola Mare de Déu de la Salut a Sabadell.

Dijous dia 22, a les 10 h. Presideix la celebració de Nadal a l'Escola Ramon Pont a Terrassa.

A les 13 h. Presideix la celebració de Nadal al Seminari Diocesà.

Divendres dia 23, a les 13 h. Presideix la recepció de Nadal a la Cúria Diocesana. Visita pastoral a Viladecavalls.

Dissabte dia 24, a les 17 h. Presideix la celebració de Nadal al centre penitenciar de Quatre Camins (La Roca del Vallès).

A mitja nit. Presideix la Missa del Gall a la Catedral.

Diumenge dia 25, a les 12 h. Presideix la Missa del dia de Nadal a la Catedral i imparteix la Benedicció Apostòlica.

▶ NOTÍCIES

El Comitè Executiu de la Cambra de Comerç visita la Cúria. El dilluns dia 14 de novembre el Comitè Executiu de la Cambra de Comerç de Terrassa, pre-

sidida pel Sr. Marià Galí va visitar oficialment l'edifici de la Cúria del Bisbat de Terrassa i es va reunir amb el Sr. Bisbe. Després la visita continuà a la Fundació Busquets i les seves diverses instal·lacions.

Missa amb motiu de la Festa del Voluntariat d'Onco Vallès. El dissabte dia 26 de novembre, Mons. Saiz Meneses va presidir la missa a les 8 del vespre, a la parròquia de Sant Esteve de Granollers amb motiu de la primera Festa del Voluntariat organitzada per la Fundació Onco Vallès. Van acompanyar el Sr. Bisbe Mn. Lluís Pou, vicari episcopal i rector i altres preveres de la ciutat.

Benedicció de pessebres. El diumenge dia 27 de novembre, a les 11 del matí, Mons. Josep Àngel Saiz, bisbe de Terrassa, va beneir i inaugurar la tradicional exposició de pessebres a la Catedral. Va estar acompanyat pel Sr. Pere Navarro, alcalde de Terrassa, per Mn. Fidel Catalán, secretari general i canceller i rector, i pel Sr. Ferran Fonte, president de l'Associació de Pessebristes de la parròquia del Sant Esperit. Un públic nombrós omplí el local.

▶ AGENDA

Unió de Espiritual de Mares. Tema: *Volem aportar saviesa*, a càrrec de Mons. Sebastià Taltavull. Dia 21 de desembre (a 2/4 de 5 missa; a 2/4 de 6 conferència). Lloc: c/ Riera de Sant Miquel 1 bis, Barcelona.

Recés. Aquest diumenge, dia 18 de desembre, recés per a homes dirigit pel P. José M.ª Fernández Cueto, cpcr.

Exercicis espirituals. Del dilluns dia 26 al dissabte dia 31 de desembre, exercicis espirituals per a homes predicat pel P. José M.ª Fernández Cueto, cpcr. Ambdues activitats a la Casa de la Mare de Déu de Montserrat, Passatge del Remei s/n, Caldes de Montbui. Telèfons: 938 654 496 i 697 840 559.

Comerç just. Aquest dissabte i diumenge el grup de joves de la parròquia de la Puríssima de Sabadell munta unes parades de comerç just de 9 a 14 h i de 16.30 a 21 h.

Poema de Nadal. Aquest diumenge dia 18, a les 6 de la tarda, recitació del Poema de Nadal acompanyat de fragments musicals, a l'església de Santa Maria (Parròquia de Sant Pere de Terrassa).

Pessebre vivent. El dia de Nadal a les 12.30 h.

Concert de Nadal. El dia de Sant Esteve, a les 8 del vespre, a la parròquia de Sant Martí de Sorbet (Viladecavalls).

▶ CURSETS

Escola de Catequistes. El 2n semestre consta de 5 sessions (15 hores) els dissabtes 14 i 28 de gener, 11 i 25 de febrer i 10 de març, de 10 a 13 h. Lloc: parròquia de Sant Pere d'Octavià a Sant Cugat del Vallès (Monestir). *El Credo.* Coordinador: Mn. Ricard Casadesús. Temes: *Revelació i fe*, Mn. Ricard Casadesús; *El Misteri de Déu*, Mn. Emili Marlés; *Cristologia*, Mn. Emili Marlés; *L'Església*, Mn. Josep M. Manresa; *Escatologia i Mariologia*, Mn. Josep M. Manresa.

ISCREB a Terrassa. Curset sobre *Moral de l'amor i de la sexualitat*, a càrrec del Dr. Gaspar Mora. Els dilluns, des del dia 9 de gener fins al dia 19 de març (examen) de 19 a 21.30 h. Lloc: Centre Eclesial (Terrassa), tel. 937 809 888. Matriculació: 9 de gener de 19 a 21 h.

REMAD MAR ADENTRO

Santa María, modelo de fe

Este cuarto domingo de Adviento reflexionamos sobre el gran misterio que tuvo lugar en Nazaret hace dos mil años. El evangelista Lucas, con su reconocida precisión, sitúa el acontecimiento en el tiempo y en el espacio: «A los seis meses, el ángel Gabriel fue enviado por Dios a una ciudad de Galilea, a una virgen desposada con un hombre llamado José; [...] la virgen se llamaba María» (Lc 1,26-27). El arcángel Gabriel le comunica su maternidad divina, recordando las palabras de Isaías que anunciaban la concepción y el nacimiento virginal del Mesías, que ahora se cumplen en ella. La respuesta de María al plan de Dios será: «He aquí la esclava del Señor; hágase en mí según tu palabra» (Lc 1,38).

La Anunciación a María y la Encarnación del Verbo son el hecho más trascendental, el misterio más profundo e insondable de las relaciones de Dios con los hombres, el acontecimiento más importante, a la luz de la fe, de toda la historia de la humanidad. El gran teólogo von Balthasar decía, con toda razón, que los humanos difícilmente podemos captar lo que significa que el Hijo del Dios trascen-

dente e infinito asuma la condición humana. Es algo que nos desborda, que sobrepasa absolutamente la mente y la imaginación humanas.

Ese momento en que María conoce la llamada, la vocación a la que Dios la había destinado desde siempre, es también el momento de su respuesta con un sí incondicional, con una obediencia pronta. La fe de María, en el pórtico del Nuevo Testamento, nos recuerda la fe de Abraham en la Antigua Alianza. Por eso, la aceptación de María, en el camino del Adviento, se convierte en modélica para todos los creyentes. El sí de María es una respuesta generosa que compromete toda su vida en la aceptación del plan de Dios. Dios nos llama también a cada uno de nosotros a algo grande, a algo hermoso, a una vida única e irrepetible.

En la inminencia de la Navidad, cuando ya terminamos el camino del Adviento, el ejemplo de María es una invitación a cada uno a entrar en nuestro interior, a captar lo que Dios nos pide y a responder con un sí generoso.

La fe de María y su respuesta confiada a la llamada de Dios cambió la historia de la humanidad.

Su fe no es resignación o sumisión pasiva, como podría parecer a simple vista, sino una aceptación libre y gozosa de la Palabra de Dios en su vida. María nos es presentada, por ello, como un auténtico modelo de fe.

También nuestra fe, por modesta que sea, y nuestro esfuerzo por responder al plan de Dios sobre cada uno de nosotros, con la ayuda de su gracia, podrá ser también una fuente de bendiciones para nuestro mundo, para nuestro entorno y para nuestras mismas personas.

A todos os deseo una buena preparación para la Navidad, con la fe y la amorosa expectación de la que es llamada y celebrada como «Nuestra Señora de la Esperanza». De la esperanza que tiene su fundamento, como nos ha recordado el papa en su segunda encíclica, sobre todo en Dios, en el Dios que, gracias a su fe y a su respuesta generosa, se ha hecho el Emmanuel, el Dios-con-nosotros, el Dios solidario con el mundo y con cada uno de nosotros.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa